

Nápoly, Hotel Continental
98 apr. 23.

Tisztelt és szeretett BARÁTOM,

Miként látja, mindenekiben sero su.
Pedig tudom hogy e megpróbált illetlen.
Illetlen főleg az én ajkamon, ki, megvallo,
abrobbendü embereim at vagyis arokat
doktrám e hajlan sejt, de a sok fogsásköt
ginyára kopott sóval apostrophálni, kik-
idegenek között. De hat az én haragját
meg az új kütöszegettel és fellelyszekkel
sem akarn magamra gúnytani és sólitom
milkent parancsoltatott. Vegye szem a ki-
fejezet a só legyobb és a tisztelthez legkö-
zelebb aóó életében.

Az a sejtelmé hogy utolsó levele a fiúlat
meg itt fogja éni, a áltott vidékben, mellet
ha Renan nem is kedvelt, az ó'óni iók,
Vergiliusnal e póraklans sor élen, éjig magaz-

hagytak, e sejtelenen nemem nem valótult.
Már ezt napja hogy elhagytak. I velük nem,
csak jó ember, de id ember hagytak el,
Kifogástalan utitársak - nekem mindig is
mit - hanem elhagyták jó kedvem, mi tőle,
jó formám is.

Bariatofen bantukolok a pathenopoi bion
kés, herájában is csak olyanok akadnak fel,
ha a gabonai papírról egyike vagy fel át.
mely elhagyatott papírról. Ellet az itt
firkolás is kétszeres elemzés it, ez az ide
Zavirgó, oktatásul is jó kedvű, nyomonban is
belsőgráffal tüntető joganyai variáns.

Nekem meg is a la Noles degenesit
embernek kell lennem, mert emel a tönkj.
nek seles jó kedve - megfűl okát nem halm-
a helyett hogy feliditane, hisz most-hanyann
re ideligi alá illegimét. Plane ma, hogy

a kihaló Camalduliktól kapakörözés, a
kengyeleten megpukantottam a neurectóni
zoológiai intézetet s egymal beleni a utdy.
hím aquarumba, ott soha nem tapasztalt
deusation, soha így beagalmas látványom nem
volt. Imádoim körében mindig az a amlor
ember, kit e nagy nagy apró kengyeleten
Ezt a galatthakabatlannal fel az ifjatelem
vohu. ő ha látta vohu e károsat nyíró,
csupa ráj polipókat, minikent belkapsó íau.
guk testikkel, a egymal foltos kengyelet,
Egy okkal belgus meduzákat, hiteketlen
dsmit, foglón belgus labákkal ellátott rad.
feteral, hylakkat s' amgi rettenés, mas,
lakies, efünt elött nevére ifjucelles, kengye
feucelleie dsmitgüt sotel fenevadakat, minit
at a vifitelés sötetkeben s' aplottes em-
ber ~~p~~ fiziognomiájukkal: nem mondta vohu,

Logj perálséjan ökövi kötöm, ha ríjjal mutatva
an ges ketrecéllre, nevérsint recatellom wher
legkíthjet. - Szabadulni e cauchemarokt' dics
ntain künherbe fíttém s mivel zírva volt min-
de jóvalaki intézet, a Tatabajdos baranygráts
levéltem. Pál peure fal, ^{Csótörtöt} vótate
estem. Hozafíttém is most mái két órájn
hgy leveleret fíkkantak nemben felé. Éz itt
az ötödik. De leyer az utolsó is, most profell
Sclap alát a Budapeti Hírlap olvaráival
unaklopni, sem mint a jó eulberet orobaráj-
zal úntetvi. - Éjén boldogul, tételje nevenben
a bírthlakat, utónóien zéris úk' társainat,
20 kái meg e level elött ekeeter meg a
pöti ötöt hito de sünfaül peuris vótótyete,
s hígye el zéris hgy utolsó leveleret egés
szó óimék ferett, s zéris pappeával peuris
nyhót egeren megkíttottu
reji tételjét

Ledese Pélet.

T. nevének zecfó, huzáns i práncul úntet.